867/11

Den 9. maj 2011 blev i sag nr. 78.012:

xxxx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxx xx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning i anledning af en anmeldt ulykke den 24/3 2002.

Selskabet har henvist til, at kravet er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren anmeldte skaden den 20/4 2007. Hun havde om årsagen anført, at hun i april 2002 "snublede, forvred venstre knæ, faldt på ryggen. Ca. 3 uger efter fik jeg en stor diskusprolaps. Blev lam i venstre ben. Opereret 22/7 2002. Har fået varigt mén". Om det videre forløb har hun anført, at hun grundet ulykken har været ansat i fleksjob siden 1/4 2003, og at hun er tilkendt invalidepension fra to andre selskaber. I en efterfølgende supplerende redegørelse til selskabet har hun den 2/5 2007 bl.a. anført:

> "Søndag 24.03.02 snublede, forvred venstre knæ, faldt på ryggen, fik knæet røntgen fotograferet på … Sygehus, Sygemeldt til 02.04.02.
>
> 14.04.02 Kraftige smerter i ryggen og følelsesløs i højre ben. Lå hjemme på morfin indtil 22.04.2002. Indlagt på … Sygehus til 29.04.02 hvor jeg fik at vide, at jeg havde fået en stor diskosprolaps. Hjemme igen på morfin og blev opereret 22.07.02. på … Sygehus.
>
> Ringede til min daværende assurandør … hos Tryg efter at jeg kom hjem fra sygehuset, men fik at vide, at det ikke var en ulykke og derfor ikke skulle anmeldes.

Min fagforening mener at det burde være anmeldt i 2002.

Begyndte at arbejde igen den 14.10.02"

Selskabet har i brev af 12/7 2007 afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der ikke i sagen er dokumentation for, at klageren angiveligt skulle have anmeldt sagen tidligere. Herudover henviste selskabet til, at sagen var forældet, og at der i øvrigt ikke var årsagssammenhæng, idet der siden efteråret 2001 har været smerter i højre balde og højre ben tydende på, at diskusprolapsen allerede var til stede på dette tidspunkt.

Klagerens advokat indtrådte herefter i sagen. Advokaten har i brev af 20/8 2007 anmodet om en revurdering af sagen, idet han samtidig vedlagde ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 16/1 2006.

Selskabet anmodede herefter i brev af 20/11 2007 Arbejdsskadestyrelsen om at afgive udtalelse om stationærtidspunkt og årsagssammenhæng.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse af 29/5 2008 vurderet méngraden til mindre end 5 %, da der ikke var årsagssammenhæng til lændegenerne. Stationærtidspunktet fastsatte Arbejdsskadestyrelsen til 1/7 2002. I styrelsens begrundelse for resultatet hedder det:

"Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:
speciallægeerklæring af 16.1.2006 ved overlæge …, kopi af akter fra Sygehusene i … Amt og akter fra egen læge samt brev af 2.5.2007 fra skadelidte.

Vi har vurderet, at méngraden er mindre end 5 procent og har lagt vægt på, at det af de lægelige akter fremgår, at der ikke længere er knægener samt at lændegenerne med udstråling til ben først er dokumenteret senere i forløbet (den 15.4.2002**.**. Vi har derfor vurderet, at der ikke er tidsmæssigt sammenhæng mellem ulykken og lændegenerne med udstråling til benet. Sidst i dette brev har vi trykt et uddrag af méntabellen til orientering.

Begrundelse for stationærtidspunkt

Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger."

Selskabet afsluttede efterfølgende sagen.

Advokaten rettede henvendelse til selskabet den 9/3 2009, idet han på baggrund af henvendelse til overlæge F. i S. har fået bekræftet, at der er årsagssammenhæng mel-

lem diskusprolapsen og ulykken den 24/3 2002. Advokaten har endvidere anført, at stationærtidspunktet fastsat af Arbejdsskadestyrelsen er fejlagtig, idet stationærtidspunktet først kan fastsættes efter operationen, når resultatet af operationen kendes.

Selskabet fastholdt sin afgørelse ved brev af 10/6 2009.

Over for nævnet har klagerens advokat indbragt klage den 24/3 2010 og har i supplerende redegørelse alene krævet tvisten om forældelse afgjort og har til støtte for sit synspunkt bl.a. anført:

"Forældelse og stationærtidspunkt.

Sagens spørgsmål er, hvornår 2-års fristen skal regnes fra, d.v.s. hvornår stationærtidspunktet foreligger og hvornår forsikringstager er klar over, at viderebehandling er udsigtsløse.

Da ansøgning om erstatning er indgivet den 28/4 2004, er forsikringstageren ikke klar over, hvorvidt hendes tilstand helbredsmæssigt er afklaret.

Her har hendes læge anført, at hun helt eller delvist vil generhverve arbejdsevne.

Forsikringstageren modtog pension fra den 28/2 2005.

På dette tidspunkt må min klient være klar over, at tilstanden er stationær. Den retlige regulering fremgår af FAL 999 af 5/10 2006 § 29.

Ifølge ikrafttrædelsesloven finder loven anvendelse på fodringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdatoen er forældet efter de hidtidige gældende regler.

Med andre ord er det den lov, der gjaldt, da ulykken fandt sted.

2-års fristen regnes fra udløbet af det kalenderår, hvor kravet anmeldes.

Anmeldelsen er derfor ikke forældet.
…
Vedrørende årsagssammenhæng skal jeg henvise til, at overlæge … den 9/3 2007 har meddelt, at der foreligger årsagssammenhæng.

Jeg skal medgive, at dokumentationen bør uddybes med en skriftlig speciallægeerklæring.

Jeg skal derfor foreslå, at Deres behandling af nærværende klage foretages således, at De først tager stilling til forældelsesproblematikken.

Såfremt De er enige om, at kravet ikke er forældet, vil jeg efterfølgende indhente speciallægeerklæring om årsagssammenhæng.

Mit forslag om at begrænse sagen til forældelsesproblematikken er af praktiske, men også omkostningsmæssige grunde."

Over for nævnet har selskabet i brev af 26/4 2010 fastholdt sin afgørelse, idet det bl.a. er anført:

> "Af forsikringsaftalelovens § 29 fremgår følgende omkring den 2-årige forældelsesregel: 'krav der er grundet i forsikringsaftalen, forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om at det er forfaldet...'
>
> Der er således to betingelser i forsikringsaftalelovens § 29 som skal være opfyldt for at forældelse kan gøres gældende. For det første skal kravet være forfaldet. Dvs. tilstanden skal være stationær, og fra dette tidspunkt skal der beregnes en frist på kalenderåret ud + 2 år. Den anden betingelse er, at der har været kundskab om at kravet er forfaldet. Til dette kundskabstidspunkt skal der tillægges en frist på kalenderåret ud + 2 år.
>
> Kunden har anmeldt kravet på erstatning i april 2007.
>
> Vedrørende stationærtidspunktet kan det konstateres, at Arbejdsskadestyrelsen i udtalelse har fastsat stationærtidspunktet til 1. juli 2002. Vi har fastsat stationærtidspunktet til den primære ambulante behandlings afslutning i december 2002.
>
> Uanset hvilke af disse stationærtidspunkter der lægges til grund, vil kundens krav på erstatning være forældet ved anmeldelsen i april 2007, da der er gået mere end kalenderåret ud + 2 år fra stationærtidspunktet til anmeldelsen sker.
>
> Vedrørende kundskabstidspunktet fremgår det af sagens akter, at vores kunde er kommet i fleksjob i april 2003 på grund af skaden. Dette fremgår ligeledes af kundens skadesanmeldelse af 20. april 2007 samt brev af 2. maj 2007.
>
> Herudover fremgår det af kundens brev af 2. maj 2007, at hun har haft daglige smerter og ikke kan lave husligt arbejde og brevet afsluttes således 'Dette har været uændret siden det hele startede, har aldrig haft problemer med ryggen før'.
>
> Det er på baggrund af dette vores vurdering, at kunden har derfor haft kundskab om sit krav i 2004 hvor hun ifølge sine egne oplysninger får fleksjob på grund af skaden. Da der er gået mere end kalenderåret ud + 2 år fra kundskabstidspunktet til anmeldelsen af kravet sker i april 2007, er kravet derfor også i den sammenhæng forældet.
>
> I relation til brev fra advokat af 10. marts 2009 til ankenævnet, kan det anføres, at det ikke er korrekt når det oplyses, at fristen for den 2-årige forældelse først regnes fra anmeldelsestidspunktet. Som der også er redegjort for ovenfor, er det afgørende for forældelsens indtræden kravets forfaldstidspunkt (stationærtidspunktet) og kundskabstidspunktet.
>
> På baggrund af de faktiske omstændigheder i sagen, har vi derfor ikke mulighed for at se bort fra at sagen er forældet, jf. i den sammenhæng evt. AK 70.676.
>
> Vi har noteret os, at der kun ønskes nævnets stillingtagen til hvorvidt kravet er forældet. På baggrund af det, skal vi hermed bemærke, at dette er baggrunden for at vi ikke har kommenteret yderligere på modpartens kommentarer vedrørende årsagssammenhæng."

Nævnet udtaler:

Som sagen foreligger oplyst, finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren senest i 2004 har haft grund til at tro, at det anmeldte ulykkestilfælde havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet er forældet i henhold til den 2-årige forældelsesregel i § 29 i forsikringsaftaleloven, der var gældende på ulykkestidspunktet.

Nævnet finder det endvidere ikke dokumenteret af klageren, at hun i 2002 af en navngiven medarbejder i selskabet er blevet rådgivet om ikke at anmelde skaden.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand